

Серия:С Евангелист Матей по
стъпките на Исус
Тема:Отсечката на Жертвата 2

Матей 26,27

Дата:28/04/2016г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна:
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

-Бъди готов за Пътя на Жертвата. Готви се от рано, защото рано или късно ще стъпиш и на тази стръмна отсечка.

-Придобил ли си духовна мъдрост? Предай я на някого, не я дръж в личната си клетка!

-Духовната сила не се измерва с физически възможности. Тя често е обратно пропорционална на физическото ни състояние. Физическа слабост често означава духовна сила.

Това бяха нещата върху които мислехме вчера. Мисля, че бяха важни и навременни за нас да ги чуем. Видяхме също, че когато проявяваме духовна активност, един от методите на дявола, за да ни спре е като ни праща болест или някакво нещастие. С това той се опитва да използва:

-внушението, че работата за Бога ни носи болести

-страха, че ако решим да правим нещо за Бога, трябва да се приготвим да боледуваме.

Трябва да ви кажа, че това работи, само докато той вижда в нас колебание и готовност да допускаме такива мисли. Когато разбере, че това не работи и ние не се поддаваме на страха, той спира да ползва този метод.

Яков 4:7 И тъй, покорявай се на Бога, но **противете** се на дявола, и той **ще бяга от вас**.

Това за което говорихме вчера и което току що ви напомних е част от Първата крачка в пътя на жертвата, а тя е : „Бъди готов и фокусиран върху финала!“ Живота има свой финал. Той рано или късно ни призовава и пътя на жертвата, може да не е непременно част от финалната права, но може и да е. Понякога Бог може да ни поставя на този път, за да ни припомни, че трябва да сме готови и не да гоним мислите за края, а да се приготвяме.

Втората крачка в този път е малко по-особена. Тя отново не е приятна, но е нещо за което трябва да сме готови и да не се предаваме, отчайваме, разочароваме, когато дойде. Коя е тази крачка?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Б) Да си готов да бъдеш предаден, без това да те сломи

Пасторе , ти виждал ли си това нещо, като искаш да ни говориш за него? Да, виждал съм в действие и не веднъж и не на едно място. Най-силно го видях и преживях, когато баща ми беше пастир на Първа ЕБЦ.

Пр.1 Първа ЕБЦ –Варна. По това време единствена в града. Строежа на новата църковна сграда е завършен. Демокрацията е на мода. Новите души бързо се присъединяват. Интереса към църквата е голям. Църквата наброява над 200 човека. Кръщават се по 50-80

нови хора на година. В това време се появи един даровит проповедник, който искаше да заеме поста Пастир на църквата. Той проповядваше доста добре и започна леко да обработва хората, и да ги настройва против „стария пастир” (такова прозвище му излезна тогава). Един ден след дебати и обвинения, беше поставен въпроса, „стария пастир да си отиде”. Тогава видях как хора, които са били толкова близко до него и в които той беше инвестирал, с които беше работил и които беше поставил на позиция- дякони и ръководство, се обърнаха срещу него. Някои от тях нямаха лимит в поведение и думи.

Пр.2- Аз също съм изживявал такава предателство под друга форма. Един много близък човек, в когото аз инвестирах преди много години. Заради него изгубих спонсори и приятели, защото те бяха против тази инвестиция, но аз казах, че днес му помагам да се установи във Варна и да започне работа, а той като се закрепил, ще помага на църквата, ще поеме служение. И така беше, ... докато не се появи един активен човек. Този човек прояви интерес към моя приятел и ходеше сутрин при него със закуска да си говорят. Един ден моят приятел дойде при мен и ми каза: Аз отивам при другия!

Защо?

Защото той идва с баничка всяка сутрин при мен да си говорим, а теб трудно те намирам и не идваш!

Баничката беше по-ефективна, отколкото жертвата и помощта да се установи в града.

Не гадайте кой е човека.

Исусовите ученици също започнаха да гадаят, но Исус не им каза. Те разбраха кой е след време. Важен беше принципа:

Пътят на жертвата, може да те направи жертва на предателство и то от много близки хора. Вижте това което Матей ни разказва в 26 глава на Евангелието си. Ние няма да се спираме на онези моменти в които Той беше предаден от враговете си. От тях не трябва да се изненадваме. Странното е когато тези с които прекарваш много време, на които даваш много и в които инвестираш, те идва време да те предадат. И тогава не трябва да униваш.

Вижте какво се случва в 26-тата глава:

Б.1-внимание от чужди и неуважение от близки-

Mat 26:7 приблѝжи се до Него една жена, която имаше алвастрен съд с много скъпо миро, което изливаше на главата Му, като бе седнал на трапезата. 26:8 А учениците, като видяха това, възнегодуваха, казвайки: Защо се прахоса това?

Понякога е възможно, да получиш много нежност, внимание, грижа и съчувствие от съвсем неочаквана страна, съвсем от нови и нещо не знаещи за теб хора. Те може да не са дори от църквата. В същото време може да бъдеш жестоко и глупаво наранен от хора, които са ти много близки, мили и значими.

Тази драма много често се повтаря в църква.

Пр. Няма да забравя, една стара история. Ще ви я кажа, защото се надявам да не се сетите имена, но тя се е повтаряла с годините не веднъж.

Младо момиче-тинейджърка. Свито и нежно. Повярвало от скоро променящо се радикално в добра посока. Не че е била лоша преди, но просто се отваря за Бога, за църквата, за вярващите, за служение. Някои хора забелязват, че стомаха и изглежда леко увеличен.

Ние много обичаме да се вглеждаме в другите и да ги коментираме, критикуваме и дори нагрубяваме.

Та въпросните хора, започват да подхвърлят: *Нещо напълняваш!? Трябва да отслабнеш! Защо ти е надут корема?*

Тя търпи тези коментари, докато един ден, една от тези коментиращите не идва и не задава директно въпроса:

Бе, ти... да не си бременна!

Това дете, беше взривено от всякъде. Много вярва се иска за да издържиш такова предателство.

От друга страна, да зададеш такъв въпрос на тинейджърка, която дори не мисли още за момчета, се иска голяма доза простотия. Уви у някои тя е там.

Пътя на жертвата, изисква да издържиш такова отношение. Да не се откажеш! Да

продължиш! Да се опиташ да продължиш напред, без да се обърнеш към наглия брат или сестра за да му отговориш: *гледай си работата, не ти влиза в задълженията да ме обиждаш. Не само, че не помагаш, ами силно вредиш.* Оказа се, че причината за растящия стомах е голям тумор. Тумора може да го преживееш, но тежките думи, някои не са в състояние да ги преглътнат. Детето издържа и не се отказва от вярата си и от църквата. За съжаление, има други поставени в подобна ситуация, които не са издържали на подобни коментари и днес не са в църква.

Блажен е който издържа и продължи.
Горко на онзи, който се е оставил да бъде инструмент в ръцете на дявола!

Б.2-да бъдеш предаден от ключови за теб хора -

Мат. 26:21 И като ядяха, рече: Истина ви казвам, че **един от вас** ще Ме предаде.

Юда знаем от другите евангелисти, беше касиера. Исус му беше дал да държи в себе си, средствата на тази група от ученици. Онзи ден по една от телевизиите казаха, че рибарите в онова време, са били доста заможни. Те са давали от средствата си, за да подпомагат Исус. Освен това, Исус вършеше много чудеса и повечето от тях бяха лични-изцеления, възкресения, прощаване на грехове. Когато човек получи такъв дар, той е готов след това да дава щедро за такова дело. На запад, някои

проповедници и изцелители събират толкова много, че могат да си позволят да имат честен самолет.

Исус беше поверил не малко в ръцете на Юда Искариот. Той го беше приел в числото на учениците. Той не го дискриминираше, макар да знаеше неговата мисия всред дванадесетте.

Това е честа картина в църквите. У всеки от нас има тенденция да търсим и създаваме в църква, зона на специални за нас хора. Хора, които те познават по-добре от другите. Хора, които прекарват много повече време с теб, отколкото с други. Хора, пред които, ти се разкриваш много повече отколкото пред много други. Хора, на които си поверил неща, които никой друг не би имал привилегията да знае за теб, независимо, че може да е по-духовен дори.

Пътя на жертвата изисква готовност от наша страна, да претърпим предателство именно от такива близки, доверени, значими за нас хора. Защо ли така е наредено? За да се научим, че църквата НЕ Е следване на хора или водене на хора. Църквата Е хора, следващи Бога, водени от Исус. Хората може да ни предадат(дори да сме много близки), Исус никога няма да подведе очакванията ни. Гледай на хора- скоро ще се разочароваш. Гледай на Христа, няма да имаш проблеми!

Б.3-да бъдеш предаден лицемерно-

Двадесет и шестата глава ни дава още една подробност на предателството.

Mat 26:48 А оня, който Го предаваше, беше им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го. **26:49** И веднага се приближи до Исуса и рече: Здравей, Учителю! и го целува.

То може да бъде особено лицемерно.

Пр. Един наскоро тръгнал на църква човек, след няколко недели, спрял да посещава църквата. След време срещнал пастира и пастира го запитал: Защо не идваш на църква вече?

Защото там е пълно с лицемери, -бил отговора.

Пастира се усмихнал и казал- Ада също ще е пълен с лицемери, къде ще предпочетеш да прекараш вечността?

Исус се сблъска с човешкото лицемерие. Идва и с целувка, предава Учителя си.

Целувката е знак на уважение и любов, а не на предателство. Често ставам свидетел на клюкарство, под формата на загриженост. Жлъчност, под формата на шега. Злоба, прикрита под маската на ревност за правдата.

Словото ни учи, че ако има лицемерие, то се отнася до нашата любов или нашата вяра:

2Кор 6:6 с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благод, със Светия Дух, с **нелицемерна** любов,

1Тим. 1:5 А целта на това поръчване е чистосърдечна любов от добра съвест и **нелицемерна** вяра;

От друга страна когато Павел говори за Божието всеоръжие, знаете ли къде са вярата и любовта? Те са сплавта от която е направен нашия нагръдник. Това което пази тялото, сърцето, дробовете от да не бъдат поразени.

Това са все важни органи, на които дължим живота си. И ако нашия нагръдник е направен от менте-вяра и менте-любов, той няма да издържи дълго ударите и ние, които днес нараняваме утре ще бъдем тежко наранени, дори убити.

Всеки който вижда в себе си склонност към нараняване на другите, и търси някакъв побезобиден формат, за да практикува порока си, в действителност, си подписва тежка присъда.

От друга страна, ако си жертва на такава лицемерна любов, тогава погледни на Исус и виж, че Той не се подаде на гняв, на отмъстителност или на обида. Той остави тези неща на Бога. Ние знаем какъв беше краят на Юда. Обесен. Защо? Защото не се покая и не поиска прошка.

Б.4-предаден на човешки несправедлив съд-26:45

Мат. 26:45 Тогава дохожда при учениците и казва им: Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници.

Ще кажете че това е невъзможно, но аз съм виждал, на какво са способни понякога „вярващи” хора. Истински вярващ, едва ли би постъпил така!

Пр. Един човек на когото, вярващ помага от сърце и с добро желание. Изведнъж се оказа, че първия е допуснал грешка и понеже сбърка, реши да обвини, този който му беше помагал и го заплаши със съд, затвор, полиция.

Словото ни казва, че ние не трябва да оставяме светът да отсъжда за нас. Съдът, полицията, прокуратурата са държавни и нецърковни и недуховни организации. Ние сме духовна организация.

1Кор. 6:1 Когато някой от вас има нещо против друго, смее ли да се съди пред несправедните, а не пред светиите?

6:2 Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най малките работи? **6:3** **Не знаете ли, че ние ще съдим ангели?** а колко повече житейски работи;

Ако предаваш брат си на граждански съд, това е един вид предателство. Нашите дела и проблеми и неразбирателства се разрешават в пост и молитва, не в съда.

Но нека продължим, защото тази глава ни открива още разновидности на предателството.

Б.5 -да приемеш предателство поради страх и от най-приближените ти-

Мат. 26:33 А Петър в отговор Му рече: Ако и всички да се съблазнят в Тебе, аз никога няма да се съблазня. **26:34** Исус Му рече: Истина ти казвам, че тая нощ, преди да пее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене.

и

Мат. 26:73 След малко се приближиха и ония, които стояха наблизо, и рекоха на Петра: Наистина и ти си от тях, защото твоят говор те издава. **26:74** Тогава той започна да проклина и да се кълне: Не познавам човека. И на часа петелът изпя. **26:75** И спомни си Петър думата на Исуса, Който беше рекъл: Преди да изпее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене. И той излезе вън и плака горко.

Петър обичаше Исус. Той не искаше да Го предава. Той страдаше от случващото се с Исус. Той беше объркан и уплашен. Всички мечти и блянове се разпадаха пред очите им.

Той не беше готов да поеме ставащото и сатана използва точно този момент за да го унизи. Той използва страха на Петър, за да го направи предател.

През изминалите няколко години, едни неща се въртяха много настойчиво в Християнското медийно пространство-пастирите агенти на ДС. Във Православната църква ги разкриха. В Протестантските църкви ги разкриха. Тогава и в нашия Баптистки Съюз, бяха разкрити такива хора. Един брат пастир, за който никак не очаквахме, се оказа такъв. Какво да правим? Как да постъпим? Да простим или да линчуваме?

Прочетох внимателно доносите и улових едно чувство: страх! Предателство от страх. Не мога да кажа, че той не е обичал Бога. Не мога да кажа, че не е имал вяра, но страха го е вкарал в клетката на страха. Докато е робувал на страха, е бил агент. Когато е преодолял страха си и е спрял да праща доклади.

Исус неzakлейми Петър. Не го и обезвини. Но каза, че ще се моли за него и очаква от него да подкрепи другите, когато се отърси от страха си.

Пътя на жертвата може да те сблъска и с такива разочарования. Не падай ниско! Не събирай злоба или обида, ако си жертва на предателство. Остави тези неща в ръцете на Бога.

Това което следва е много силен пример за нас. Как да действам, когато стана жертва на предателство от близки, от вярващи, от хора?!

Б.6-да откажеш защита от онези които са на твоя страна-

Мат. 26:51 И, ето, един от тия, които бяха с Исуса, простря ръка, измъкна ножа си, и, като удари слугата на първосвещеника, отсече му ухото. **26:52** Тогава Исус му каза: Повърни ножа си на мястото му, защото всички, които се залавят за нож от нож ще загинат.

Исус не търсеше конфликта. Той отказа защита. Това е твърде нетипично, но Той постъпи точно така. Защо? Защото с това Той приемаше и признаваше една истина: Живота на вярващия е под Божия план. Дори да ме наказват. Дори да страдам. Дори да е несправедливо. Дори да не съм сгрешил в нищо, аз приемам, че Бог го допуска и аз трябва да го приема. Това е висша „вяра“. Намираме я у Авраам, когато е сложил единствения си син на олтара и се готви да го принесе в жертва.

Б.7-да откажеш възмездие за себе си дори от небето- Мат.26:53

Мат. 26:53 Или мислиш, че не мога да се помоля на Отца Си, и Той би Ми изпратил още сега повече от дванадесет легиона ангели?

Дванадесет легиона. Един Легион съдържал около 5 000-5 200 войника. Дванадесет легиона означава над 60 000 ангела. Един е достатъчен.

Исус се отказа от човешката, Той се отказа и от небесна помощ.

Християнството е побеждавало истински, не поради оръжията на кръстоносците, а поради смирението на мъчениците. Това е примера на Исус. Дори небето да се отвори за да ти помогне, не го пожелавай. Остави всичко в ръката на Онзи Който знае какво върши.

Б.8-да очакваш и да приемеш да бъдеш изоставен от най-близките си- 26:31 и 56

Mat 26:31 Тогава Исус им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене тая нощ, защото е писано: "Ще поразя пастиря; и овците на стадото ще се разпръснат".

Mat 26:56 Но всичко това стана за да се сбъднат пророческите писания. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха.

Сам! Изоставен от хората. Това звучи като най-тежко проклятие.

Исус знаем, че преживя дори още по-високо ниво на това проклятие. Ние Го чуваме да вика от кръста: Или, Или, лама савахтани? сиреч: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?

Може да дойде и такъв момент в живота ти: да се чувстваш сам –напълно сам.

Изоставен дори от Бога. Знай тогава: Бог остави Своя Син, тогава, за да може да не изостави теб и мен, никога. И ако нещо крещи в умът ти: *сам си, даже и Бог те е изоставил*, тогава можеш да отговориш на Сатана: Хората са ме изоставили, но писано е сатано:

Евр.13:5 ...задоволявайте се с това, що имате, защото сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя"; **13:6** така щото дръзновено казваме: "Господ ми е помощник; няма да се убоя; Какво ще ми стори човек?"

Б.9-да не се чудиш когато близките ти не те разбират, и да не спираш да споделяш мислите и чувствата си с Небесния си Отец-
Mat 26:36 Тогава Исус идва с тях на едно място наречено Гетсимания; и казва на учениците Си: Седете тука, докле отида там да се помоля. **26:37** И като взе със Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захвана да скърби и да тъгува. **26:38** Тогава им казва: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бдете заедно с Мене. **26:39** И като пристъпи малко напред, падна на лицето Си, и се молеше, казвайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш. **26:40** Дохожда при учениците, намира ги заспали, и казва на Петра: Как! не можохте ли ни един час да бдите с Мене? **26:41** Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото - немощно.
26:42 Пак отиде втори път и се моли, думайки: Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, без да го пия, нека бъде Твоята воля. **26:43** И като дойде пак намери ги заспали; защото очите им бяха натегнали. **26:44** И пак ги остави и отиде да се помоли трети път, като каза пак същите думи. **26:45** Тогава дохожда при учениците и казва им: Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници. **26:46** Станете да вървим; ето, приближи се тоя, който Ме предава.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ- **Господна трапеза!**